

Tomata matinala

Aquel diluns, coma cada matin, lo veirat de cafè tanlèu begut, lo Guston se'n va a l'òrt se culhir a la fresca una tomata madurada sul pè, per se la manjar, a la cròca-sal, per acompanhar lo dejunar.

Per anar a l'òrt li sufís de traversar la rota, un camin que serpenteja dins lo campèstre, vengut « itinerari bis » pels que se'n van trabalhar a Tolosa e que se vòlon estalbiar los embarrasses de la grand rota subrecargada.

A'n aquesta ora, entre lo flus de sèt oras e lo de sèt oras e mièja, li es aisit de taversar, quitament se trigòssa la camba. Dins l'òrt, neteja un trocet de semenat, asaga las monjetas, se culhis la tomata e se'n torna.

Tròp tard ! A tròp trigossat. Ara, cap a Tolosa, las veituras se seguisson, le nas al cuol, pegadas las unas a las autras. De quora en quora un trauc dins lo flus, mas una veitura un pauc a l'endarrìer arriba aviat, preissada de se júnher a la semenilha qu'es davant. A, una calama ! Non pas ! Dins l'autre sens una veitura rotla aviat en semblant far biscar los de l'autra fila. De còps que i a un camion o un tractor alentís la sèrp de veituras que lo seguís. Le Guston es prèst a se lançar. De badas ! Un enjaurit sòrt de la fila en se manjant la benda blanca, passa davant e tira camin.

E sul pont le Guston espèra, la tomata a la man. Benlèu aprèp le flus de uèit oras e abans lo de nòu oras ... Non pas ! Uèit oras, uèit oras e mièja ... Pas cap de calama ! E mai, dins l'autre sens, cap al vilatge, las veituras se son espessidas, ambe sul sièti de darrièr un o dus mainatges !

E òc, s'èra doblidat, lo Guston qu'es la dintrada !

La siá tomata, se la manjarà a nòu oras e mièja.

-D'ara enlà, çò ditz lo Guston, quand voldrai manjar una tomata culhida de fresc, me portarai la biaça e dejunarai dins la cabana de l'òrt.

Bernard Bergé